

De Ware Jezus Christus

Heeft Hij werkelijk bestaan? Had Hij lang haar? Wie was Hij in werkelijkheid? Had Hij een pre-bestaan? Zo, ja was Hij geschapen of heeft Hij net als God altijd bestaan? Wat was Zijn boodschap, Zijn Goede Nieuws? Kwam Hij liefde prediken en tegelijkertijd Gods wetten aan het kruis nagelen? Was Hij aan het kruis gestorven? Of overleefde Hij de kruisiging en trouwde Hij daarna met Maria Magdalena? Lagen zijn botten begraven bij Talpiot zoals beweerd wordt door de Filmmaker Cameron en de schrijver Jacobovici? Of leeft Hij nu voor eeuwig na de opstanding als de Verheerlijkte Mensenzoon en is Hij nu Hoge Priester aan de rechterhand van God de Vader?

Uit films zoals "The Passion of Christ" van Mel Gibson, boeken als De Davinci Code van Dan Brown en de recentelijke zogenaamde ontdekking van het graf van Jezus bij Talpiot wordt ons een totaal andere Jezus voorgeschoteld dan de echte Jezus Christus van de Bijbel.

De bovenstaande vragen zijn uitermate essentieel en vereisen dat de antwoorden die wij hierop vinden de volledige waarheid weergeven. Immers, ons behoud hangt ervan af om te geloven in de enige ware God en de ware Jezus Christus. Behoudenis is in Niemand anders, want er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden (**Hand. 4:12**).

Jezus Christus heeft gewaarschuwd dat er vele valse christussen zullen komen c.q. gepresenteerd zullen worden (**Matth. 24:24**) om waar mogelijk zelfs de uitverkorenen te verleiden. Alleen de waarheid van de ware Jezus Christus zal ons vrijmaken (**Joh 8:32**).

Dat Hij bestaan heeft halen we naast de Bijbel uit o.a. de werken van Josephus, die om en nabij de tijd van Jezus leefde (The Antiquities of the Jews, hfdst. 3

sectie 3). Het mysterie rond de persoon Jezus Christus, rond Zijn leven, dood en herrijzenis is groot. Als u aan het eind van dit artikel bent zal de echte waarheid over de ware Jezus Christus u wellicht doen verbazen over de hoeveelheid aan informatie over Hem die niet strookt met de waarheid, aangezien bijna alles over Hem is verdraaid. De hele wereld viert bijvoorbeeld Zijn geboorte op een verkeerde dag! 25 december is ten enen male onmogelijk als geboortedag van Christus aangezien er in de wintermaanden in Bethlehem en omstreken geen herders op het veld des 's nachts wachthouden over het vee. Daarvoor is het simpelweg te koud. (Zie http://www.ucg-holland.nl/document/supplement_2006-6_nov-dec.htm waaruit blijkt dat Zijn geboorte zou hebben plaatsgevonden ergens in de maanden september - oktober).

Hoe zag Hij eruit?

Hij zag eruit als de gemiddelde Joodse jongeman van rond de 30 jaar. Hij was niet te onderscheiden voor buitenstaanders: Judas moest Hem zelfs met een kus verraden. Vaak mengde Hij zich tussen het volk en kon zo uit de handen

van de Joden blijven doordat Hij niet te onderscheiden was van het overige volk. Aangezien Hij niet opviel en de Joden in die tijd GEEN LANG HAAR hadden, heeft Jezus Christus ook geen lang haar gehad. De apostel Paulus schreef aan de gemeente te Korinthe het volgende: "Leert de natuur zelf u niet, dat, indien een man lang haar draagt, dit een schande voor hem is," (**1 Kor. 11:14**). Het was een schande voor mannen om lang haar te hebben! Vergeet niet dat Paulus Christus heeft gezien (**Hand. 22:17; 1 Kor. 9:1;15:8**). Als Christus lang haar had gehad zou Paulus, die dit zou weten, nooit geschreven hebben dat het een schande is om lang haar te hebben.

Wie was Hij in werkelijkheid?

Jezus was het Woord en het Woord was God en het Woord was bij God (**Joh. 1:1**). Volgens de apostel Johannes heeft het Woord alles geschapen (vers 3) en is vlees geworden (vers 14). De Bijbel zegt dat Hij als een geestelijk, goddelijk wezen bestond voordat Hij mens werd. Jezus was voordat Hij mens werd in de gestalte van God. Hij ontledigde Zich en is mens geworden.

(**Phil. 2:5-8**). Ook Paulus bevestigt dat Hij alles heeft geschapen in Zijn vroeger bestaan (**Kol. 1:14-19**).

De apostel Paulus gaat verder in zijn beweringen door te stellen dat Jezus Christus de God van het Oude Testament was, de Rots, die met hen meeging (**1 Kor. 10:4**). De God waarvan Mozes de achterzijde mocht zien (**Ex. 33:22-23; 34: 5-9**).

Jezus zei ook dat niemand (geen mens op aarde) ooit God de Vader gezien heeft behalve de Zoon (**Joh. 6:46**).

Dit houdt evenwel in dat de Godheid die Mozes gezien heeft niet God de Vader kon zijn, maar Jezus Christus in Zijn vroegere gestalte van het Woord. Ook Jezus Christus beaamde dat Hij de God van het Oude Testament was door te zeggen: “Ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het eind” (**Openb 22:13**). Dezelfde claims vinden we terug in het Oude Testament (**Jes. 41:4**).

Hij was God en mens tegelijk

Waarom was het noodzakelijk dat Jezus “God in het menselijk vlees” zou worden? Waarom was het nodig dat Hij God was? Waarom was het nodig dat Hij mens werd? Als God was Hij de Schepper van de gehele mensheid. In **Efeze 3:9** (Statenvertaling) wordt geopenbaard dat God alle dingen schiep door Jezus Christus. Toen Jezus als mens werd geboren, was Zijn leven als onze Schepper van grotere waarde dan alle menselijke levens bij elkaar. Daar het mensen zijn die zondigen en onder de doodstraf vallen vereiste Gods wet de dood van de mens als straf voor de zonde van de mens. Als onze Schepper was Jezus evenwel de enige mens wiens dood de vergelding kon zijn van de straf voor de zonden van alle mensen. Op geen enkele andere wijze kon God een tot de doodstraf veroordeelde mensheid verlossen.

Hoe kon Jezus toch God zijn als Hij zichzelf heeft ontleidigd van Zijn goddelijke attributen? Doordat Hij, nadat Hij mens werd nog steeds God was voor wat betreft Zijn ware identiteit. Een identiteit met als oorsprong van de dagen der eeuwigheid (**Micha 5:2**). Hij had geen begin der dagen. Jezus was ook vroeger Melchizedek “zonder vader, zonder moeder, zonder geslachts-

rekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar den Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in eeuwigheid” (**Heb. 7:3**). Hij werd als kind geboren zoals ook voorspeld werd in **Jesaja 9:5** “Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst.” De titel ‘Vader der eeuwigheid’ houdt in dat Hij altijd heeft bestaan en niet door God werd geschapen. In sommige vertalingen wordt gesuggereerd alsof Jezus ook de eeuwige Vader is. Dit wordt tegengesproken door Paulus (**1 Kor. 8:6**): er is “maar één God de Vader en maar één Heer Jezus Christus.” Jezus zelf heeft ook geleerd dat men (naast je biologische vader) één je Vader mag noemen namelijk God de Vader in de hemel (**Matth. 23:9**). Omdat Hij als mens dezelfde identiteit bezat als toen Hij God was in Zijn volle ornaat, kan worden gesteld dat God mens is geworden: God met ons (**Matth. 1:23**). Hij werd mens en net als ieder mens was Hij onderworpen aan gelijke fysieke beperkingen, maar zondigde niet en kon dus doodgaan in de plaats van de mensheid.

Boodschap en opdracht

Dat Jezus naar aarde werd gestuurd met een opdracht en een boodschap wil zeggen dat God de Vader de meerdere is in deze twee-eenheid. God de Vader wordt ook aangeduid als de Allerhoogste. Gods Heilige Geest is echter de kracht van deze goddelijke eenheid waardoor ze kunnen scheppen. Gods Heilige Geest is geen persoon, want anders zou Gods Heilige Geest de vader moeten zijn van Jezus Christus en niet God de Vader. In **Lucas 1:35** zei de engel het volgende aan Maria: “De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.” Hier worden Gods Heilige Geest en kracht des Allerhoogsten aan elkaar gelijk gesteld. Aangezien Gods Heilige Geest geen persoon is, maar de kracht van de Allerhoogste God, is God de Vader, uit

Wie die kracht vandaan kwam, de Vader van Jezus Christus geworden.

Het ongelooflijke potentieel

De opdracht van Christus en Zijn boodschap van God aan ons zijn aan elkaar gerelateerd. De opdracht was: de zonde van de mensheid te verzoenen door in plaats van de mensheid te sterven om zo vele zonen (en dochters) tot heerlijkheid brengen (**Heb. 2:8**) en toegang te verschaffen tot Gods koninkrijk.

De mens heeft een ongelooflijk potentieel, namelijk met dezelfde goddelijke heerlijkheid bekleed te worden als Jezus Christus. “Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren. Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham. Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen” (**Heb. 2:14-17**).

Christus zelf over Zijn boodschap

Jezus zei zelf: “Ik moet ook andere steden het Evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigen; want daartoe ben Ik uitgezonden” (**Luc. 4:43**). Het evangelie van het Koninkrijk was Zijn boodschap en betekent het goede nieuws van het Koninkrijk Gods (**Matth. 1:23; Mar. 1:14-15**). Gods Koninkrijk is iets dat vlees en bloed niet kunnen beërven. Alleen uit de dood herrezen geestelijke wezens met Gods natuur kunnen Gods koninkrijk beërven: “Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijkeid beërft de onverderfelijkeid niet” (**1 Kor. 15:50**). Om binnen te gaan in het Koninkrijk Gods dient iemand geboren te worden uit water en Geest (**Joh 3:5**). Men dient te veranderen en qua natuur gelijk (onschuldig) te worden als kinderen (**Matth. 18:3**). Paulus legt dit uit in **1 Korinthe 6:9-10**: “Of weet gij niet, dat

de onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet zullen beërven? Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven.”

Mensen dienen een nieuw hart te verkrijgen via Gods Geest. Gods Geest verkrijgt men door berouw en bekering (van zonden of wetsovertreding), door doop door onderdompeling en handenoplegging en acceptatie van Jezus Christus als de Messias en Verlosser van begane zonden. Eenmaal Gods Geest ontvangen te hebben en erdoor geleid te worden, kunnen mensen zichzelf Gods kinderen noemen.

Evangelie: God vermenigvuldigt Zich!

Wat voor goed nieuws over Gods Koninkrijk had Christus te melden? Het Goede Nieuws houdt in eeuwig leven als Gods kinderen van dezelfde goddelijke soort als Christus met dezelfde natuur en heerlijkheid in Gods Koninkrijk! God is Zijn Koninkrijk aan het vullen met miljoenen goddelijke wezens/kinderen. God wil kinderen hebben van **Zijn Eigen soort!** God is Zich aan het **voortplanten** en Zijn Koninkrijk aan het uitbreiden. Gods koninkrijk kan gezien worden als een familie van soortgenoten bestaande uit kinderen die Zijn natuur delen.

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. .. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking. Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden. Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods” (**Rom. 8:14-19**). Gods koninkrijk wordt beërfd als men eerst door Gods Geest geleid wordt om rechtvaardig goddelijk karakter te kunnen ontwikkelen om bij de laatste bazuin, bij de opstanding, onverderfelijk uit Geest geboren te worden (**1 Kor. 15: 50-54**). Wie uit Geest geboren wordt, krijgt een onverderfelijk geestelijk lichaam met

een goddelijke heerlijkheid (**Joh. 3:5-9; 2 Thess. 2:14; 1 Kor. 15:42-43**).

De vrucht van de Geest brengt Gods heilig karakter in ons voort door Gods wetten van liefde in onze harten te schrijven. Dit is namelijk de kern van het Nieuwe Verbond (lees **Heb. 8:10**).

Hoe gebeurt dit schrijven in het hart? Dat gebeurt via de inwoning van Gods Geest: “Want de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet” (**Gal. 5:22-23**). Dergelijke karaktereigenschappen dienen in ons ontwikkeld te worden om deel te krijgen aan Zijn natuur (**2 Petr. 1:4**). Door Gods Geest worden wij gaandeweg omgevormd of geboetseerd tot een verheerlijkt kind van God, dat Zijn geboden bewaart.

“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (**1 Joh. 3:2**).

Wie God liefheeft houdt Zijn geboden en Zijn geboden zijn liefde (**Joh. 15:10; 1 Joh. 5:2-3; 2 Joh. 1:6**).

Gods wetten van liefde tot de naaste en tot God, die in onze harten geschreven worden, zijn niet afgeschaft noch aan het kruis genageld. Ons schuldbewijs, het schuldbewijs waaruit blijkt dat wij gezondigd hebben en als gevolg waarvan wij de eeuwige dood verdienen, dat bewijs is aan het kruis genageld. Iemand moest volgens Gods wetten sterven als straf (eeuwige dood: alsof we niet hebben bestaan) vanwege deze overtredingen. Dat heeft Christus bewerkstelligd door in onze plaats dood te gaan.

Kruisiging: woensdagse Paschadag

Jezus Christus stierf aan het kruis op een Paschadag, de 14de Nisan in het jaar 31 na chr.. De Paschadag is een onderdeel van Gods Heilige Feestdagen die Hij aan Mozes heeft geopenbaard. Eeuwenlang geleden (ca. 1500 jaar) voordat Christus geboren werd, heeft God als het ware al voorspeld op welke dag Christus, als Paschalam (**1 Kor. 5:7!**), in onze plaats zou sterven. In Exodus 12 lezen we dat de kinderen Israëls op aanwijzing van Mozes een perfect lam moesten slachten en het bloed daarvan aan de deurposten

en bovendorpel moesten strijken op de Paschadag, de 14de van de eerste maand. Het bloed bood bescherming en verlengde het leven van de eerstelingen Israëls. De dag daarna (de 15de van de eerste maand Nisan) is een Grote Feestdag namelijk de eerste dag van de Ongezuurde Broden. Voor God is die dag een Heilige dag waarop gerust wordt en geen slaafse arbeid op mag worden verricht (**Lev. 23:6-7**). Deze dag is één van de jaarlijkse Sabbatdagen. Vandaar dat er staat in **Johannes 19:31** dat de volgende dag na de kruisiging, de Sabbat die begon bij zonsondergang van de dag van de kruisiging, **groot** was. Christus werd in allerhaast begraven net voor zonsondergang, want lichamen mochten niet aan het kruis hangen op die grote sabbatdag. Op welke dag viel die Paschadag van de kruisiging? Volgens de Hebreeuwse kalender valt een Paschadag op maandag, woensdag, vrijdag of zaterdag. Jammer genoeg vierten vele christenen het Pascha niet meer, anders had men kunnen weten dat deze dag op meerdere doordeweekse dag kon vallen. Velen nemen argeloos aan dat de kruisiging op een vrijdag viel, omdat de dag na de kruisiging een sabbatdag was. Vele christenen gedenken Christus'kruisiging abusievelijk op de Goede Vrijdag.

Dit klopt echter niet. Christus gaf als teken van Zijn Messiaschap aan dat Hij drie volle dagen en nachten in het graf zou verblijven (**Matth. 12:38-40; Mar. 8:31; 1 Kor. 15:4**). Aangezien het graf, heel vroeg in de ochtend, op de eerste dag van de week terwijl het nog donker was, al leeg was, kan de dag van de kruisiging alleen op een woensdag zijn geweest! Dagen worden in de Bijbel in twee dagdelen verdeeld: nachtdeel en een dagdeel. Het nachtdeel begint bij zonsondergang en het dagdeel bij zonsopgang, samen één dag. Een begrafenis op woensdag bij zonsondergang levert na 3 dagdelen en 3 nachtdelen een opstanding op van zaterdag bij zonsondergang. Dit past binnen het bijbelverhaal aangezien Jezus bij de volgende zonsopgang al herrezen was.

Een begrafenis bij zonsondergang op de Goede Vrijdag levert daarentegen na drie volle dagdelen en drie volle nachtdelen een opstanding op van maandag bij zonsondergang. Dit klopt totaal niet met de werkelijkheid van een leeg graf

op zondag vroeg in de ochtend. Ook hier heeft de wereld in een leugen geloofd en gedenkt men traditioneel het lijden van Christus op een totaal verkeerde dag.

Bewijs: twee sabbatten in die week

Pascha op woensdag houdt in twee sabbatten in die week: een jaarlijkse Sabbatdag en een wekelijkse Sabbatdag. De dag na Zijn begrafenis was de eerste dag van het Feest van Ongezuurde broden, een jaarlijkse Sabbatdag. Op die dag diende men te rusten. Dat was op een donderdag. De dag daarna was vrijdag. Men ging toen ook specerijen kopen, zoals we hierna kunnen lezen. Daarna kwam de wekelijkse sabbatdag waarop weer gerust werd. “En als de sabbat (*Hoge Sabbat: donderdag*) voorbijgegaan was (*vrijdag was aangebroken*), hadden Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome specerijen gekocht, opdat zij kwamen en Hem zalfden” (**Mar. 16:1**). “En wedergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen en zalven (*op vrijdag gekocht*); en op den sabbat (*de wekelijkse sabbatdag*) rustten zij (*weer*) naar het gebod” (**Luc. 23:56**). Een Goede Vrijdag begrafenis is niet mogelijk immers in Marcus 16:1 staat dat ze gewacht hebben tot de sabbat voorbij was om specerijen te kopen om vervolgens deze te bereiden, waarna er weer gerust werd. Er is dus sprake van twee sabbatten gedurende de periode dat Christus doorbracht in het graf.

Het is duidelijk dat Christus op woensdag stierf en is als Zijn eigen teken van het Messiaschap na 3 dagen opgestaan.

Vroege dood door een speersteek

Ook de oorzaak van Zijn vroege dood is niet heel duidelijk voor iedereen. Het bevreesde Pilatus dat Hij reeds gestorven was toen Jozef van Arimatea naar het lichaam vroeg (**Matth. 15:44-45**). Ook toen de soldaten Zijn medegekruisigden de benen braken, zodat zij eerder zouden sterven vanwege de sabbatdag die aanbrak (**Joh. 19:31-3**), zagen zij dat Jezus al gestorven was en braken zij Hem de benen niet. Waaraan stief Hij? Stierf Hij aan zijn verwondingen aan handen en voeten? Of stierf Hij door de doornen in Zijn hoofd of aan Zijn verwondingen op Zijn rug van de vele zweepslagen? Een lams Gods diende dood te bloeden aangezien het anders

geen geschikt offerlam was. “En nagevoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving” (**Heb. 9:22**). Een lam dat uit zichzelf doodgaat en niet geslacht of gedood wordt met bloeduitstorting is niet geschikt als Paschalam (**Deut. 14:21; Lev. 22:8**).

Het verhaal in **Johannes 19:33-37** schept de indruk bij de lezers alsof Jezus, nadat Hij al gestorven was, gestoken werd met een speer. Maar dat is niet waar en is ook niet hetgeen Johannes ons wil vertellen. Want bij twijfels of Hij wel of niet dood was, zou men toch Zijn benen hebben gebroken en niet postuum een speerwond toebrengen. Laten we lezen wat er staat en begrijpen dat Johannes eigenlijk de doodsoorzaak aan ons bekend wil maken: “Maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen, dat Hij reeds gestorven was, braken zij zijn benen niet, (**let op: hierna vermeldt Johannes de oorzaak van Zijn vroege dood:**) *maar een van de soldaten stak (eerder) met een speer in zijn zijde en terstond kwam er bloed en water uit. ... Want dit is geschied, opdat het schriftwoord zou vervuld worden: Geen been van Hem zal verbrijzeld worden.*

En weder zegt een ander schriftwoord: Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben” (**Joh. 19: 33-37**).

Het vetgedrukte is aangehaald uit **Zach. 12:10**. Deze tekst impliceert dat Hij in leven was toen Hij doorstoken werd, immers ‘zien op Hem die postuum doodgestoken werd’, heeft geen enkele waarde en kan niet aangerekend worden. Echter indien Hij doodgestoken werd en doodbloedde als een perfect Lam Gods dan kan dat wel aangerekend worden als het doden van Gods Gezalfde. Pas na zo’n speersteek is **Marcus 15:37** beter te begrijpen: “En Jezus slaakte een luide kreet en gaf de geest.” Dat Hij Zijn leven uitgoot staat ook in **Jesaja 53:12** “Omdat Hij Zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl Hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft.” Het is overduidelijk dat Christus de kruisiging niet heeft overleefd, zoals de Davinci Code beweert. Hij werd aan het kruis doodgestoken. Zijn lichaam is niet aan ontbinding blootgesteld (**Hand. 2:31; Ps. 16:10**). Hij is na drie dagen herrezen uit de dood zoals Hij voorspeld

had. Derhalve kan het graf in Talpiot en het ossuarium met botten **niet** de Zijne zijn, zoals beweerd wordt door Cameron en Jacobovici. God heeft Zijn lichaam omgezet in een geestelijk verheerlijkt lichaam en heeft Hem als eerste onder vele broeders toegang verleend tot Gods Koninkrijk (**1 Kor 15:20**).

Jezus Christus kwam ons verlossen uit handen van Satan. Hij kwam ons verlossen van een gewisse eeuwige dood en kwam ons de weg wijzen naar Gods Koninkrijk. Het Goede nieuws is dat dit koninkrijk van God een Goddelijke dimensie is die vlees en bloed niet kunnen betreden. Het is een koninkrijk dat uit goddelijke kinderen bestaat. We onderscheiden 4 koninkrijken: het koninkrijk van dieren, van mensen, van engelen en het koninkrijk Gods. Leden van Gods koninkrijk kunnen niet zondigen. Zondigen is tegen hun goddelijk natuur.

Ja, God is zich aan het vermenigvuldigen door Zijn natuur te geven aan bekeerde en berouwvolle mensen die naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis zijn geschapen, zodat zij Zijn goddelijke onberispelijke karakter kunnen ontwikkelen om in Gods Koninkrijk geboren te worden (**2 Pe.1:4**). Dit is de echte waarheid betreffende de komst van de ware Jezus Christus hier op aarde om de toegang tot dit Koninkrijk voor ons mensen mogelijk te maken. Dit plan van God om vele kinderen tot glorie te brengen (**Heb 2:8**) is eeuwenlang verborgen gebleven, maar is nu in de eindtijd in al zijn facetten aan Zijn trouwe volgelingen, die de waarheid liefhebben, bekend gemaakt. Deze waarheid wordt op allerlei manieren tegen gewerkt en onderdrukt, zodat mensen niet hun ware bestemming en potentieel te weten komen namelijk: om als volwaardige kinderen Gods met goddelijke natuur geboren te worden en te zijn zoals Hij en Jezus Christus zijn.

Ja, God is Zich aan het voortplanten in ons en nodigt ons tot Zijn koninkrijk om toe te treden tot Zijn Heerlijkheid. Dit hebben we allemaal te danken aan de ware Jezus Christus, onze Schepper en Verlosser!

Meer weten over dit onderwerp? Vraag dan de volgende boekjes aan: “Jesus, The Real Story”; Het evangelie van het koninkrijk; Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen; De weg naar eeuwig leven en Wat is uw bestemming?